

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (yhdeksäs jaosto)

10 päivänä joulukuuta 2019*

Kumoamiskanne – Sisämarkkinat – Perusvapaudet – Asetus (EU) 2018/1724 – Tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustaminen – Alueellinen viranomainen – Asiavaltuus – Kantajaa erikseen koskeva toimi – Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-66/19,

Vlaamse Gemeenschap (Belgia) ja

Vlaamse Gewest (Belgia),

edustajinaan asianajajat T. Eyskens, N. Bonbled ja P. Geysens,

kantajina,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinaan I. McDowell, R. van de Westelaken ja M. Peternel,

ja

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinaan K. Michoel ja O. Segnana,

vastaajina,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jolla vaaditaan kumoamaan tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 2.10.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1724 (EUVL 2018, L 295, s. 1),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja M. J. Costeira sekä tuomarit D. Gratsias (esittelevä tuomari) ja T. Perišin,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

määräyksen

Asian tausta

- 1 Euroopan komissio antoi 6.5.2015 tiedonannon, jonka otsikko on ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015) 192 final). Kyseisen tiedonannon 4.3.2 kohdassa, jonka otsikko on ”Sähköinen hallinto”, komissio toteaa, että ”viranomaisten ja kansalaisten/yritysten väliset yhteydet ovat nykyisellään hajallaan ja epätäydellisiä” ja että ”yritysten ja kansalaisten rajat ylittäviin toimiin liittyvät tarpeet voitaisiin täyttää paremmin kehittämällä edelleen Verkkojen Eurooppa -välineen digitaalipalvelujen infrastruktuureja ja laajentamalla ja liittämällä yhteen olemassa olevia eurooppalaisia portaaleja, verkkoja, palveluja ja järjestelmiä – ja yhdistämällä ne yhteen kaikenkattavaan portaaliin”.
- 2 Komissio sitoutui esittämään vuosia 2016–2020 koskevan uuden sähköisen hallinnon toimintasuunnitelman, johon sisältyy muun muassa ”eurooppalaisten ja kansallisten portaalien laajentaminen ja yhdistäminen” kyseessä olevan yhden sähköisen portaalin toteuttamiseksi.
- 3 Lisäksi komissio antoi 28.10.2015 tiedonannon, jonka otsikko on ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” (COM(2015) 550 final). Kyseisellä tiedonannolla komissio laati strategiansa yhtenäismarkkinoille.
- 4 Samassa yhteydessä komissio esitti lainsäädäntöehdotuksen, joka johti tietojä, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 2.10.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1724 (EUVL 2018, L 295, s. 1) antamiseen.
- 5 Asetuksella 2018/1724 tarjotaan sen johdanto-osan neljännen perustelukappaleen mukaan kansalaisille ja yrityksille helppo pääsy tietoihin, menettelyihin sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluihin, joita nämä tarvitsevat käyttääkseen oikeuksiaan sisämarkkinoilla. Kyseisen asetuksen nojalla käyttöön otettava portaali voisi osaltaan lisätä ihmisten elämäntapahtumia ja yrityksiä koskevien sääntöjen ja määräysten avoimuutta esimerkiksi matkailun, eläkkeelle jäämisen, koulutuksen, työllisyyden, terveydenhuollon, kuluttajien oikeuksien ja perheoikeuksien aloilla.
- 6 Asetuksella 2018/1724 pyritään sen johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan kolmeen tavoitteeseen eli vähentämään sellaisiin kansalaisiin ja yrityksiin kohdistuvaa hallinnollista raskautta, jotka käyttävät tai haluavat käyttää sisämarkkinaoikeuksiaan, esimerkiksi kansalaisten vapaata liikkuvuutta, noudattaen täysimääräisesti kansallisia sääntöjä ja menettelyjä, poistamaan syrjintä sekä varmistamaan sisämarkkinoiden toiminta tietojen, menettelyjen sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalvelujen tarjoamisen osalta.
- 7 Asetuksen 2018/1724 johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan, että jotta unionin kansalaiset ja yritykset voisivat käyttää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla, unionin olisi hyväksyttävä erityisiä syrjimättömiä toimenpiteitä, jotka antavat kansalaisille ja yrityksille mahdollisuuden saada helposti riittävän kattavia ja luotettavia tietoja unionin oikeuden mukaisista oikeuksistaan ja tietoja sovellettavista kansallisista säännöistä ja menettelyistä, joita niiden on noudatettava muuttaessaan muuhun kuin kotijäsenvaltioon tai asuessaan tai opiskellessaan taikka sijoittautuessaan tai harjoittaessaan liiketoimintaa muussa kuin kotijäsenvaltiossaan.
- 8 Kuten asetuksen 2018/1724 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan, muiden jäsenvaltioiden kansalaiset ja yritykset voivat olla epäedullisemmassa asemassa sen vuoksi, että kansalliset säännöt ja hallinnolliset järjestelmät ovat niille vieraita, käytettyjen eri kielten vuoksi ja sen vuoksi, että ne ovat maantieteellisesti etäällä muiden kuin oman jäsenvaltionsa toimivaltaisista viranomaisista. Saman perustelukappaleen mukaan tehokkain tapa vähentää niistä johtuvia sisämarkkinoiden esteitä on antaa rajatylittävälle ja muille kuin rajatylittävälle käyttäjille mahdollisuus

saada tietoja verkon kautta kielellä, jota he ymmärtävät, jotta he voivat hoitaa kansallisten sääntöjen mukaiset menettelyt täysin sähköisesti ja jotta heille tarjotaan apua, jos säännöt ja menettelyt eivät ole riittävän selkeitä tai jos heidän oikeuksiensa käyttämiseen liittyy esteitä.

9 Asetuksella 2018/1724 on sen johdanto-osan 12 perustelukappaleen mukaan tarkoitus perustaa yhteinen digitaalinen palveluväylä keskitetyksi yhteyspisteeksi, jonka kautta kansalaiset ja yritykset voivat saada tietoja säännöistä ja vaatimuksista, joita niiden on noudatettava unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

10 Tähän liittyy myös se, että asetuksen 2018/1724 johdanto-osan 35 perustelukappaleen mukaan tietojen saatavuutta rajatylittävien käyttäjien kannalta voidaan parantaa merkittävästi, jos kyseiset tiedot asetetaan saataville sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät.

11 Asetuksen 2018/1724 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio ja jäsenvaltiot perustavat yhteisen digitaalisen palveluväylän, jäljempänä ’palveluväylä’, tämän asetuksen mukaisesti. Palveluväylä muodostuu komission hallinnoimasta yhteisestä käyttöliittymästä, jäljempänä ’yhteinen käyttöliittymä’, joka integroidaan Sinun Eurooppasi -portaaliin ja josta on pääsy asianomaisille unionin ja kansallisille verkkosivuille.

2. Palveluväylän kautta saa

a) tietoja unionin ja kansallisen tason lainsäädännössä säädetyistä oikeuksista, velvollisuuksista ja säännöistä, joita sovelletaan käyttäjiin, jotka käyttävät tai haluavat käyttää unionin sisämarkkinalainsäädännöstä johtuvia oikeuksiaan liitteessä I luetelluilla aloilla;

b) tietoja unionin tai kansallisella tasolla käyttöön otetuista sähköisistä ja muista menettelyistä, myös liitteen II kattamista menettelyistä, ja linkkejä sähköisiin menettelyihin, jotta käyttäjille annetaan mahdollisuus käyttää oikeuksia ja noudattaa velvollisuuksia ja sääntöjä sisämarkkinoilla liitteessä I luetelluilla aloilla;

c) tietoja liitteessä III luetelluista tai 7 artiklassa tarkoitetuista neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluista ja linkkejä näihin palveluihin, joille kansalaiset ja yritykset voivat esittää kysymyksiä tai ongelmia, jotka liittyvät tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin oikeuksiin, velvollisuuksiin, sääntöihin tai menettelyihin.”

12 Asetuksen 2018/1724 4 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät saavat helposti sähköisesti käyttöönsä niiden kansallisilta verkkosivuilta 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot (ks. edellä 11 kohta).

13 Lisäksi asetuksen 2018/1724 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että käyttäjät voivat hoitaa minkä tahansa liitteessä II luetellun menettelyn täysin sähköisesti, edellyttäen että kyseessä oleva menettely on otettu käyttöön asianomaisessa jäsenvaltiossa”.

14 Asetuksen 2018/1724 9–11 artiklassa säädetään asetuksen sen 2 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan nojalla julkaistavia tietoja koskevista laatuvaatimuksista, jotta tiedot saman asetuksen liitteissä I ja II lueteltujen oikeuksien käyttämisestä ja menettelyjen aloittamisesta, kuten oikeudesta matkustaa, työskennellä, oleskella, opiskella tai aloittaa liiketoiminta toisessa jäsenvaltiossa tai esittää hallinnolle oleskelua, opintoja tai työskentelyyn liittyviä hakemuksia, olisivat mahdollisimman täsmälliset.

15 Asetuksen 2018/1724 9 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa säädetään tältä osin, että jäsenvaltioiden on asetettava kyseiset tiedot saataville sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät.

- 16 Lisäksi asetuksen 2018/1724 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on saman asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen osalta varmistettava, että käyttäjien saatavilla on ohjeet kyseessä olevan menettelyn hoitamiseksi sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät.
- 17 Asetuksen 2018/1724 12 artiklan 1 kohdan mukaan on niin, että jos jäsenvaltio ei aseta 9, 10 ja 11 artiklassa ja 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tietoja, selityksiä ja ohjeita saataville sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät, kyseisen jäsenvaltion on pyydettävä komissiota toimittamaan käännökset kyseiselle kielelle käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

- 18 Kantajat Vlaamse Gemeenschap (flaaminkielinen yhteisö) ja Vlaamse Gewest (Flanderin alue) nostivat nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 4.2.2019 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 19 Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto vaativat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 26.4. ja 29.4.2019 toimittamallaan erillisillä asiakirjoilla kanteen jättämistä tutkimatta unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan nojalla. Kantajat esittivät 11.6.2019 kyseisiä oikeudenkäyntiväitteitä koskevat huomautuksensa.
- 20 Euroopan komissio pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.5.2019 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen parlamentin ja neuvoston vaatimuksia.
- 21 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa asetuksen 2018/1724
 - velvoittaa parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 22 Euroopan parlamentti ja neuvosto vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- jättää kanteen tutkimatta
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 23 Työjärjestyksensä 130 artiklan 1 ja 7 kohdan nojalla unionin yleinen tuomioistuin voi pääasian käsittelyä aloittamatta ratkaista vastaajan pyynnöstä, onko kanne jätettävä tutkimatta toimivallan puuttumisen vuoksi tai muusta syystä. Koska parlamentti ja neuvosto ovat pyytäneet käsiteltävässä asiassa unionin yleistä tuomioistuinta ratkaisemaan, onko kanne jätettävä tutkimatta, ja koska unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sillä on asian asiakirja-aineiston perusteella riittävät tiedot, se päättää ratkaista pyynnön asian käsittelyä jatkamatta.
- 24 Parlamentti ja neuvosto väittävät, että asetus 2018/724 ei koske kantajia erikseen eikä niillä näin ollen ole asiavaltuutta kumoamiskanteen nostamiseen.

- 25 Yhtäältä on todettava, että kantajat ovat Belgian alueellisia yhteisöjä. Toisaalta on niin, että asetus 2018/1724 annettiin sen johdanto-osan ensimmäisestä ja viidennestä viittauskappaleesta ilmenevällä tavalla SEUT 21 artiklan 2 kohdan ja SEUT 114 artiklan 1 kohdan nojalla ja näin ollen SEUT 289 artiklan 1 kohdassa ja SEUT 294 artiklassa tarkoitetussa tavallisessa lainsäätämisyhteisössä.
- 26 Tästä seuraa, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan kantajilla on alueyhteisöinä asiavaltuus nostaa kumoamiskanne asetuksesta 2018/1724 sillä edellytyksellä, että kyseinen asetus koskee niitä kyseisessä määräyksessä tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen. Alueellisen tai paikallisen yksikön nostamaa kannetta ei nimittäin voida rinnastaa jäsenvaltion nostamaan kanteeseen, koska SEUT 263 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla jäsenvaltion käsitteellä tarkoitetaan ainoastaan jäsenvaltioiden hallituksia. Kyseistä käsitettä ei voida laajentaa koskemaan aluehallituksia tai muita valtion sisäisiä yksiköitä loukkaamatta perustamissopimuksissa vahvistettua institutionaalista tasapainoa (ks. vastaavasti määräys 26.11.2009, *Região autónoma dos Açores v. neuvosto*, C-444/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:733, 31 ja 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 Lisäksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, ettei se, onko alueellisilla yhteisöillä SEUT 263 artiklassa tarkoitettua asiavaltuutta, määräydy kansallisten perustuslaillisten toimivaltasäännösten perusteella (ks. määräys 26.11.2009, *Região autónoma dos Açores v. neuvosto*, C-444/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:733, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen asiavaltuus ei voi perustua pelkästään siihen, että alueellisella viranomaisella on alalla, jota toimi koskee, tiettyjä toimivaltuuksia, jos kyseinen toimi ei koske sitä suoraan tai tarvittaessa erikseen.
- 28 Koska parlamentti ja neuvosto vetoavat siihen, että kanne on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, ettei toimi koske kantajia erikseen, on tutkittava, mahdollistaako kyseinen edellytys kanteen tutkittavaksi ottamisen.
- 29 Tältä osin on huomautettava, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukainen edellytys, jonka mukaan toimen on koskettava muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä kuin toimen adressaatteja erikseen, edellyttää, että riidanalainen toimenpide vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. määräys 26.11.2009, *Região autónoma dos Açores v. neuvosto*, C-444/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:733, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 30 Nyt käsiteltävässä asiassa kannekirjelmän 29, 35, 52, 57 ja 72 kohdasta ilmenee, että vaikka kantajat vaativat muodollisesti asetuksen 2018/1724 kumoamista kokonaisuudessaan, ne keskittävät väitteensä niiden kyseisen asetuksen säännösten väitettyihin lainvastaisuuksiin, joiden nojalla jäsenvaltioilla on velvollisuus asettaa tietyt tiedot saataville sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät (ks. edellä 15 ja 16 kohta).
- 31 Vastaavasti kannekirjelmän 20 ja 22 kohdasta ilmenee, että kantajien mukaan niillä on asiavaltuus nostaa kumoamiskanne asetuksesta 2018/1724, koska kyseisen asetuksen säännöksillä, joilla asetetaan edellä 30 kohdassa mainitut velvoitteet, on vaikutuksia niiden toimivaltaan.
- 32 Niinpä on arvioitava, vaikuttaako asetuksen 2018/1724 9 artiklan 2 kohta, 10 artiklan 4 kohta, 11 artiklan 2 kohta ja 13 artiklan 2 kohdan a alakohta edellä 29 kohdassa esitetyllä tavalla erikseen kantajiin.
- 33 Kantajat vetoavat tältä osin siihen, että kyseessä olevilla säännöksillä saatetaan kyseenalaisiksi niiden toteuttamilla lukuisiin toimiin, joilla vahvistetaan yksinomaan hollanninkielen käyttäminen niiden ja yleisön välisessä yhteydenpidossa tai siirrytään yksinomaiseen sen käyttämiseen, perustuva yleinen toimintatapa. Koska edellä 32 kohdassa mainitut säännökset johtavat jonkin muun kuin hollanninkielen käyttämiseen kantajien ja hallintoalamaisten välisissä suhteissa, ne estävät kantajien

mukaan niitä käyttämästä toimivaltaansa haluamallaan tavalla ja velvoittavat ne jopa käyttämään sitä tavalla, joka on ristiriidassa sovellettavan lainsäädännön, jonka tietyt osat ovat perustuslaintasoisia, kanssa.

- 34 Lisäksi edellä 32 kohdassa mainitut säännökset heikentävät kantajien noudattaman kotouttamispolitiikan, jonka mukaan Flanderiin (Belgia) asettuvien ulkomaalaisten hollanninkielen oppimista edistetään, tehokkuutta.
- 35 Kantajat lisäävät, että niiden asiavaltuus perustuu Belgian kuningaskunnan kielialuejakoon ja Belgian perustuslaissa säädettyyn toimivallanjakoon kielten alalla, joka on muodostunut ”kielikonfliktissa”, jollaista muissa jäsenvaltioissa ei ole koettu.
- 36 Ensimmäiseksi on mainittava, että asetuksen 2018/1724 4 artiklan 1 kohdassa asetettu velvollisuus varmistaa, että käyttäjät saavat saman asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot helposti sähköisesti käyttöönsä kansallisilta verkkosivuiltaan (ks. edellä 11 ja 12 kohta), koskee erotuksetta kaikkia jäsenvaltioita.
- 37 Toiseksi asetuksen 2018/1724 9 artiklan 2 kohdasta, 10 artiklan 4 kohdasta ja 11 artiklan 2 kohdasta ilmenee samalla tavoin, että velvollisuus asettaa tietyt tiedot saataville sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät, koskee erotuksetta kaikkia kyseisillä aloilla toimivaltaisia kansallisia viranomaisia. Tämä pätee myös saman asetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen velvollisuuteen antaa käyttäjille mahdollisuus tutustua saman asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen hoitamista koskeviin ohjeisiin sellaisella unionin virallisella kielellä, jota mahdollisimman monet rajatylittävät käyttäjät ymmärtävät.
- 38 Tästä seuraa, että asetus 2018/1724 vaikuttaa kaikkiin kansallisiin viranomaisiin, joilla on toimivalta panna sen säännökset täytäntöön, samalla tavoin kuin kantajiin, kun ne toimivat viranomaisina, joilla on Belgian oikeuden nojalla tällainen toimivalta.
- 39 Tässä yhteydessä on mainittava olevan totta, että unionin toimen voidaan katsoa koskevan alueellista viranomaista erikseen, jos unionin toimi vaikuttaa sen antamaan toimeen ja estää sitä näin käyttämästä sille kansallisessa oikeudessa annettua toimivaltaa haluamallaan tavalla (ks. vastaavasti tuomio 5.10.2005, Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, T-366/03 ja T-235/04, EU:T:2005:347, 28 kohta).
- 40 Kun otetaan huomioon sen, että toimi koskee SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla henkilöä erikseen, määritelmä (ks. edellä 29 kohta), tällaisilla seikoilla voidaan kuitenkin perustella se, että toimi koskee alueellista viranomaista erikseen, vain siltä osin kuin riidanalaisen toimen ainoana tarkoituksena on unionin toimivallan käyttäminen tietyn mainitun viranomaisen antaman toimen osalta (ks. vastaavasti tuomio 30.4.1998, Vlaamse Gewest v. komissio, T-214/95, EU:T:1998:77, 17 ja 29 kohta; tuomio 23.10.2002, Diputación Foral de Álava ym. v. komissio, T-346/99–T-348/99, EU:T:2002:259, 14 ja 37 kohta ja tuomio 5.10.2005, Land Oberösterreich ja Itävalta v. komissio, T-366/03 ja T-235/04, EU:T:2005:347, 11–14 ja 27–30 kohta).
- 41 Asetus 2018/1724 liittyy sen unionin toimivallan käyttämiseen, jolla pyritään saavuttamaan SEUT 21 ja SEUT 114 artiklassa kuvatut tavoitteet eli parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa helpottamalla niihin perustuvien oikeuksien käyttämistä. Kuten edellä 36 ja 37 kohdassa mainituista säännöksistä ilmenee, asetus 2018/1724 koskee sitä, että jäsenvaltioiden on saatettava kansalaisten saataville tiettyjä liikkumisen ja oleskelun vapautta koskevien oikeuksien, jotka näillä on tiettyjen unionin oikeuden oikeussääntöjen perusteella, käyttämisen kannalta olennaisia tietoja. Kyseisen asetuksen antamisen tarkoituksena ei siis ole unionin toimivallan käyttäminen kantajien antamien, hollanninkielen käyttämistä hallinnon ja kansalaisten välisissä suhteissa koskevien täsmällisten toimien osalta.

- 42 Lisäksi sellainen lähestymistapa, jonka mukaan unionin toimen soveltamisalan ja alueellisen viranomaisen toimien soveltamisalojen kaikenlaisesta päällekkäisyydestä seuraisi, että unionin toimi koskee alueellista viranomaista erikseen, saattaisi tällaiset alueelliset viranomaiset käytännössä samaan asemaan kuin unionin toimien adressaatteina olevat jäsenvaltiot. Tällainen lähestymistapa asettaisi näin kyseenalaiseksi perustamissopimuksen mukaisen toimielinten välisen tasapainon (ks. edellä 26 kohta), joten sitä ei kantajien väitteistä huolimatta voida omaksua.
- 43 Tätä päätelmää ei aseta kyseenalaiseksi se, että hallintoasioissa käytettäviä kieliä koskeva Belgian lainsäädäntö perustuu kantajien mukaan useisiin kompromisseihin, jotka on saatu aikaan pitkien ja vaativien neuvottelujaksojen päätteeksi ja jotka ilmenevät nykyisin osittain Belgian perustuslaista. Kuten edellä 27 kohdassa esitettiin, alueellisten yhteisöjen asiavaltuutta ei voida ratkaista kansallisten perustuslaillisten toimivaltasäännösten perusteella.
- 44 On vielä muistutettava, että kantajien esittämät kanneperusteet koskevat yksinomaan asetuksen 2018/1724 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 4 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan ja 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan väitetyjä lainvastaisuuksia. Lisäksi kantajat väittävät, että niillä on asiavaltuus vaatia asetuksen 2018/1724 kumoamista, perusteenaan yksinomaan kyseisten säännösten vaikutukset niiden toimivaltaan (ks. edellä 30 ja 31 kohta).
- 45 Tässä tilanteessa on todettava, kuten parlamentti ja neuvosto väittävät, että asetus 2018/1724 ei koske kantajia erikseen, joten kanne on jätettävä tutkimatta.
- 46 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 144 artiklan 3 kohdan mukaan on niin, että jos vastaaja tekee mainitun työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun oikeudenkäyntiväitteen kanteen tutkimisen edellytysten tai tuomioistuimen toimivallan puuttumisesta, väliintulohakemus ratkaistaan vasta sen jälkeen, kun oikeudenkäyntiväite on hylätty tai lykätty ratkaistavaksi pääasian yhteydessä. Koska kanne jätetään nyt esillä olevassa asiassa tutkimatta kokonaisuudessaan, komission väliintulohakemuksen ratkaiseminen raukeaa työjärjestyksen 142 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

- 47 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on veloitettava korvaamaan parlamentin ja neuvoston oikeudenkäyntikulut, koska viimeksi mainitut ovat sitä vaatineet.
- 48 Lisäksi työjärjestyksen 144 artiklan 10 kohdassa määrätään, että jos pääasian käsittely päätetään ennen väliintulohakemuksen ratkaisemista, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, väliintulohakemuksen tekijä ja varsinaiset asianosaiset vastaavat väliintulohakemukseen liittyvistä omista kuluistaan. Koska väliintulohakemuksta ei ole annettu tiedoksi asianosaisille ja koska niille ei ole näin ollen aiheutunut oikeudenkäyntikuluja, on katsottava, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan tältä osin.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Euroopan komission väliintulohakemuksesta ei ole tarpeen lausua.

- 3) Vlaamse Gemeenschap ja Vlaamse Gewest vastaavat omien oikeudenkäyntikulujensa lisäksi Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikuluista.**
- 4) Komissio vastaa väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä joulukuuta 2019.

E. Coulon
kirjaaja

M. J. Costeira
jaoston puheenjohtaja